

Les primeres temptatives: Daniel Defoe, Alessandro Manzoni. La novel.la de fulletó. La prosa costumista: Larra, Dickens, Robert, Vilanova, etc. La gran prosa testimonial: Poe, De Quincey, Baudelaire, etc. L'adveniment de la novel.la realista: Stendhal, Dickens, Balzac. La novel.la com a forma de mimesi literària: Flaubert, Maupassant, Tolstoi, Galdós, Oller, Dostoievski, Zola, etc. Un gènere pluriestilístic.

2.2. La simbiosi contemporània de literatura i periodisme

Precedents immediats. El canvi de segle: Theodore Dreiser, Jack London, Upton Sinclair, Maxim Gorki, Pio Baroja, Azorín. Els muckrakers: John Reed i *The Masses*. L'enviat especial Hemingway. John Dos Passos, avantguardista heterodox. La prosa testimonial de Josep Pla, Corpus Barga, Josep Maria de Sagarrà, etc. Les novel.les testimonials d'Illa Ehrenburg. El rodamon George Orwell. James Agee com a cas a part.

2.3. Els nous periodismes i la novel.la-reportatge

L'escola New Yorker: John Hersey i Lillian Ross. La nonfiction novel de Truman Capote. El New Journalism nord-americà. Contracultura, premsa underground i New Journalism. Els nous periodismes a Europa i Amèrica Llatina: Kapuscinski, Wallraff, Fallaci, Sciascia, García Márquez, etc. El nou periodisme català i castellà: Vázquez Montabán, Vicent, Umbral, Torres, Montero, etc.

III. El reportatge novel.lat: elaboració i escriptura

3.1. Què es narra.

3.1.1. La motivació en el relat de ficció i en el relat documental. Motius temàtics associats i motius temàtics lliures. El leit-motiv.

3.1.2. Veritat, veracitat i versemblança en la narració. El fet i el seu context: substracció i adscripció. La representació narrativa del fet: selecció, jerarquizació, perspectiva. Els procediments de representació: punt de vista, caracterització de l'espai, construcció temporal, caracterització dels personatges. Tipificació i estereotipificació. Forma i fórmula. El tòpic i el típic. El clixé. Alguns subtils recursos de la mentida: de l'anècdota a la categoria: la generalització per sinècdoque a partir de l'exemple. Indici i prova. Sillogisme i entimema. La importància del context: el general i el particular. Descontextualització.

3.2. Com es narra

3.2.1. El punt de vista. L'omnisciència editorial. L'omnisciència neutral. El narrador testimoni. El narrador protagonista. La convenció dramàtica.

L'omnisciència selectiva.

3.2.2. Composició temporal. Temps reals, temps virtuals. Isocronies i anacronies. Durades i freqüències.

3.2.3. Composició espacial. Llocs reals, escenaris representats. Articulació i caracterització de l'espai narratiu.

3.2.4. Caracterització dels personatges. Modalitats de presentació. Modalitats de caracterització: la qüestió de la tipicitat (arquetipus, estereotipus, tipus, personatges singulars); condició antropològica del personatge: l'escala heroica.

3.2.5. *In fictio veritas?*

Mètode d'avaluació

Els estudiants que assisteixin regularment a les classes seran evaluats mitjançant l'elaboració i escriptura progressiva d'un reportatge novel.lat extens; a més, hauran de fer recensions detallades de diversos llibres relacionats amb la matèria.

El estudiants absents o negligents seran evaluats mitjançant el preceptiu examen final.

Bibliografia bàsica

- José Acosta Montoro, Periodismo y literatura, Madrid, Guadarrama, 1973, 2 vols.
- Albert Chillón, Literatura i periodisme, València, Universitat de València/Jaume I de Castelló/Univ. d'Alacant, 1993.
- A. Chillón, La literatura de fets, Barcelona, Llibres de l'Index, 1994.
- A. Chillón, "L'estudi de les relacions entre periodisme i literatura per mitjà del Comparatisme Periodístico-Literari", dins Anàlisi, n. 16, Bellaterra, UAB, 1994, pp. 123-150.
- Truman Capote, A sangre fría, Barcelona, Anagrama, 1995.
- Gabriel García Márquez, Noticia de un secuestro, Barcelona, Mondadori, 1996.
- Tom Wolfe, El nuevo periodismo, Barcelona, Anagrama 1990.
- Manuel Vicent, No pongas tus sucias manos sobre Mozart, Madrid Debate, 1984.
- Ryszard Kapuscinski, Imperio, Barcelona, Anagrama 1994.
- George Steiner, Lenguaje y silencio, Barcelona, Gedisa, 1991.
- Carmen Martín Gaite, El cuento de nunca acabar, Barcelona, Destino, 1990.
- Erich Auerbach, Mimesis, Madrid, Fondo de Cultura Económica, 1986.k
- Claudio Guillén, Entre lo uno y lo diverso. Introducción a la literatura comparada, Barcelona, Crítica, 1985.
- Constanzo Di Girolamo, Teoría crítica de la literatura, Barcelona, Crítica, 1982.

- C. Di Girolamo i F. Brioschi, Introducción al estudio de la literatura, Barcelona, Ariel, 1988.
- Angelo Marchese i Joaquín Forradellas, Diccionario de retórica, crítica y terminología literaria, Barcelona, Ariel, 1986.
- José María Valverde, La literatura, Barcelona, Montesinos Editor, 1984.
- Enric Sullà (ed.), Poética de la narració, Barcelona, Empúries, 1985.
- René Wellek i Austin Warren, Teoría literaria, Madrid, Gredos, 1979.
- Cesare Segre, Principios de análisis del texto literario, Barcelona, Crítica, 1985.

Àlvaro Sallent

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Departament de Periodisme
de Ciències de la Comunicació